

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (KF):

Når fru Anne Baastrup taler om, at udgifterne til folkeskolen er faldet i procent af BNP, nationalproduktet, i den borgerlige regerings tid, hænger det jo sammen med to forhold:

Det ene er, at antallet af elever er faldet, fordi der ikke er blevet født så mange børn og der derfor med en vis forsinkelse heller ikke kommer så mange børn i folkeskolen, og så er det jo meget naturligt, at udgifterne til folkeskolen falder; sådan må det vist være. Og så var det oven i købet sådan, at udgifterne slet ikke faldt i samme omfang, som elevtallet faldt.

Og den anden forklaring på, at folkeskolens udgifter i procent af BNP faldt, er, at den borgerlige regering jo fik gang i BNP, og at det voksede. Og ser man på side 27 i Undervisningsministeriets publikation »Tal, der taler« fra 1986, så fremgår det, at i 1984, det tidligste år, der er med her, var de offentlige udgifter pr. elev i folkeskolen 30.600 kr., og da Schlüter stoppede i 1992, det sidste tal, var de steget til 35.400 kr. pr. elev, altså en markant stigning i udgifterne pr. elev i fast købekraft. Det er kendsgerningen.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

I den forbindelse har hr. Frank Dahlgaard nok helt overset den dér jubeloverenskomst, som den borgerlige regering indgik i 1987, hvor den borgerlige regering var ved at ryge, og så var det netop, at man virkelig åbnede op for pengeposen. I den forbindelse kostede det også folkeskolen adskillige millioner at få levet op til den borgerlige regerings fuldstændige jubelfest.

Samtidig så synes jeg også, at det er interessant, at Det Konservative Folkeparti nu ønsker at aflevere 1 mia. kr. til folkeskolen. Hvorfor har man ikke overvejet hele det projekt tidligere? Er det først efter, at hr. Frank Dahlgaard er kommet i Folketinget, at man rent faktisk synes, at folkeskolen er så elendig?

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (KF):

For at tage det sidste først: Den milliard til folkeskolen er ikke noget, der bliver ekstraudgifter. Den tager vi andre steder fra, bl.a. ved at sætte klassekvotienten en lille smule op. Så har vi fået adskillige milliarder, og en af disse milliarder vil vi bruge på de adfærdsvanskelige børn, som har behov for særlig undervisning og omsorg.

Så siger fru Anne Baastrup, at det jo var den dér helt uanstændige overenskomst i 1987, hvor vi gav lærerne en masse penge. Jamen fru Anne Baastrup ved jo godt, at indkomstpoltikken brød sammen dengang, og dér, hvor man ikke fik lønforhøjelser, var inden for den offentlige sektor, og selvfølgelig måtte man føre det ajour dér. Der var ikke andet at gøre, og det gjorde vi, og vi beholdt regeringsmagten, og vi fik rettet økonomien op, og det var en stor lykke for Danmark.

Så siger fru Anne Baastrup, at havde man lavet disse internationale undersøgelser med hensyn til læsning på 9. klassetrin, så havde de vist et helt andet flot resultat for Danmark. Ja, man lavede det på 8. klassetrin, og det var helt fint, men det er jo ikke lige gyldigt, om børnene lærer at læse og regne i 3. eller 8. klasse. Jo senere de lærer det, jo senere kommer de i gang med at lære alt muligt andet.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Nu er jeg faktisk forvirret på et ret højt niveau. Jeg mener, at den omgang korte bemærkninger, som hr. Frank Dahlgaard havde med hr. Hans Peter Baadsgaard for nogen tid siden, viste, at Det Konservative Folkeparti ikke ønskede en nedsættelse af klassekvotienten, men nu kan jeg så forstå, at det er nedsættelse af klassekvotienten, der rent faktisk skal finansiere den her milliard.

Så vil jeg godt minde hr. Frank Dahlgaard om, at det rent faktisk var den konservative finansminister, der, før DA's overenskomster var afsluttet, gik ud med et resultat, der gjorde, at DA blev nødt til at følge efter.

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (KF):

Jamen jeg har næsten ondt af SF's ordfører, som pjatter rundt med de dér lønforhøjelser i 1987, og som synes, at dem skulle lærerne altså ikke have haft. Det er da at spilde Folketingets tid.

Fru Anne Baastrup nævnte også noget andet. Fru Anne Baastrup nævnte – ja, hvad var det, fru Anne Baastrup nævnte – ja, klassekvotienten, som skulle sættes ned. Nej, det, vi siger, er, at der er mulighed for at sætte den lidt op, og det sker jo automatisk, fordi der kommer flere børn i klasserne nu, at sætte den en smule op, og det kan man sagtens gøre og samtidig forbedre undervisningsmulighederne, hvis man tager nogle af de adfærdsvanskelige børn ud, der for-